

ECLI	ECLI:NL:RVS:2026:2722
Datum uitspraak	19 mei 2026
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 9 maart 2026 heeft de minister van Asiel en Migratie appellant in bewaring gesteld.

Volledige tekst

BRS.26.001812

ECLI:NL:RVS:2026:2722

Datum uitspraak: 19 mei 2026

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

[appellant],
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag van 3 april 2026 in zaak nr. NL26.14156 in het geding tussen:

appellant

en

de minister van Asiel en Migratie.

Procesverloop

Bij besluit van 9 maart 2026 heeft de minister appellant in bewaring gesteld.

Bij uitspraak van 3 april 2026 heeft de rechtbank het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen.

Tegen deze uitspraak heeft appellant, vertegenwoordigd door mr. M.K. Bhadai, advocaat in Den Haag, hoger beroep ingesteld.

Overwegingen

1. De vierde grief leidt niet tot vernietiging van de uitspraak van de rechtbank. De rechtbank heeft terecht geoordeeld dat op grond van de bewoordingen van de motivering in de maatregel van bewaring kan worden aangenomen dat de beoordeling of er zwaarwegende en op feiten berustende gronden bestaan om aan te nemen dat appellant in het land van bestemming een reëel risico loopt op de door artikel 4 en artikel 19, tweede lid, van het EU Handvest verboden behandelingen, hierin besloten ligt en op deze wijze voldoende kenbaar

is. Zie de uitspraak van de Afdeling van 12 februari 2026, [ECLI:NL:RVS:2026:329](#), onder 15 en 15.1.

1.1. Uit de hiervoor genoemde uitspraak van de Afdeling volgt dat de opgeworpen vraag kan worden beantwoord aan de hand van de rechtspraak van het Hof van Justitie, zoals toegepast door de Afdeling. Gelet op de arresten van het Hof van 6 oktober 1982, Cilfit, [ECLI:EU:C:1982:335](#), punten 13 en 14, 6 oktober 2021, Consorzio Italian Management, [ECLI:EU:C:2021:799](#), punt 36, en 24 maart 2026, Remling, [ECLI:EU:C:2026:243](#), punt 36, bestaat dan ook geen aanleiding tot het stellen van prejudiciële vragen.

1.2. Dit oordeel hoeft niet verder te worden gemotiveerd. De reden daarvoor is dat de grief geen vragen bevat die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoord moeten worden (artikel 91, tweede lid, van de Vw 2000).

2. Het hoger beroep leidt, ook voor het overige, niet tot vernietiging van de uitspraak van de rechtbank. Dit oordeel hoeft niet verder te worden gemotiveerd. De reden daarvoor is dat het hogerberoepschrift geen vragen bevat die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoord moeten worden (artikel 91, tweede lid, van de Vw 2000).

2.1. Het hoger beroep gaat namelijk onder meer over een rechtsvraag die eerder door de Afdeling is beantwoord (uitspraak van de Afdeling van 26 juli 2023, [ECLI:NL:RVS:2023:2829](#), onder 7 tot en met 7.2, over het arrest van het Hof van 8 november 2022, C, B, en X, [ECLI:EU:C:2022:858](#), en de motivering van de ambtshalve toets). Het hoger beroep biedt geen reden hierover in dit geval anders te oordelen.

2.2. Voor het overige zijn in deze zaak geen vragen aan de orde over de uitleg of de geldigheid van een bepaling van Unierecht (arrest van het Hof van 24 maart 2026, Remling, [ECLI:EU:C:2026:243](#), punten 24 en 31).

3. De Afdeling ziet ook ambtshalve geen reden om de bewaring onrechtmatig te achten. Het hoger beroep is ongegrond. De Afdeling bevestigt de uitspraak van de rechtbank. De minister hoeft geen proceskosten te vergoeden.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M. den Heyer, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. D.I. Schipper, griffier.

w.g. Den Heyer
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Schipper
griffier

Uitgesproken in het openbaar op 19 mei 2026

872